

Pismo koroških deklet zavednim fantom!

Dragi fantje! Z veseljem Vaš gledamo, ko podpirate nas v delu za lepše dni: Zeleni rožmarin in rudeči nageljček sta za Vas!

Nakateri nam nasprotujejo, pa s temi bomo že obrajtali.

Žal nam pa je, da je še sedaj nekaj fantov zaspanih in cagavih. Taki fantje poslušajo prazne marnje hujskačev, se dajo preplašiti, niso ne krop ne voda. Veste, *fant brez korajže, to je tič brez perja!* In ravno korajžo Vam hočejo odkupiti nasprotniki s tem, da Vas plašijo.

Za otroke imamo „bavbav“, za Vas pa so si izmislili Nemci drugo strašilo — vojaščino! Joj, joj, za kralja Petra bo treba ajnrukat, vojska bo, zbežite vsi v Nemško Avstrijo, ki nima „Militärpflicht“. Tako Vas plašijo.

Korošci, od nekdaj smo vile pušelce za lepe vojake, tudi me dekleta imamo pravico kaj povedati o vojaščini. In sicer nam tole ne gre v glavo: Pred vojsko in med vojsko so ravno *Nemci najbolj častili in slavili vojaščino*. Do neba so *povzdigovali cesarja in krvoločne generale*, sedaj pa, *ko so bili tepeni, ko so jim drugi korajžo oakupili, sedaj na enkrat ne marajo vojaščine!* Ponižnost je lepa reč za tistega, ki je bil prevzet. Zato pa ni treba drugim zlesii pod klop! Saj ravno v tem grmu tiči zajec: *Nemci se bojijo postavnih, koroških vojakov, zato jih plašijo!*

Pa še nekaj. Še lani so *pridrveli nemški folksverovci* kakor gladni volkovi v naše mirne kraje, vse so hoteli *vtakniti v uniformo, največ korajže pa so imeli na nas dekleta*, na naše žitnice in hleve. Tedaj je bil *nemški vojak vse!* Danes pa, ko so jih jugoslovanski vojaki nagnali kakor zajce, danes naj bi bil vojak za nič! Gotovo tudi *volk ne vidi rad, če ima pastir okovano palico!*

Korošci, ali verjamete, da bi bili *Nemci tudi tedaj proti vojaščini, ko bi bili v vojski zmagali?* Gotovo ne! Ravno narobe, *obdržali bi vojaščino, vsem drugim pa bi*

jo prepovedali. Petelin ne vidi rad petelina! In verjamete, da so Nemci danes v srcu drugačni, da se je volk čez noč spremenil v jagnje? Saj so nam še lani pokazali svojo pravo naravo z granatami, ropanjem in zažiganjem! Saj jih je antanta morala ravno zaradi razbojniške nature dati pod kuratelo ter jim je prepovedala imeti vojake! Nemci sami so padli v jamo, katero so drugim kopali, sedaj bi pa radi še druge spravili noter. Gotovo jim je dolgčas! Fantje! Tudi me dekleta bolj živo preišljujemo o tem in onem, saj so nas vojska in lanski dogodki izučili. Tudi me imamo pravico spregovoriti v tem času, ko se gre za našo bodočnost in za bodočnost naših otrok. In ravno o vojaščini smo prišle do tega le prepričanja: Nekdaj so napadali naše kraje Turki, pred šestimi leti so Nemci napadli Srbe, lani so ropali folksverovci pri nas! Ali naj me ženske oblečemo hlače, da bi pognale take razbojnike? Vojaki so potrebni, da ohranijo mir in red, da poženejo sovražnika iz dežele. Gotovo pa niso vojaki zato, da bi druge napadli. Tudi Jugoslavija ne misli nikogar nopasti, saj je zmagala ter dobila to, kar je hotela. Edino Nemci niso zadovoljni, samo oni še mislijo na vojsko!

Zato pa, koroški fantje, ne bodite mevže, ne dajte se preplašiti. Nemci Vam natikajo črne špegle na oči, da bi z njimi gledali Jugoslavijo. Proč s špegli, glavo po koncu, korajža velja! Strahopetneža se vsak rad loti! Ako ima Jugoslavija fest vojake, jo bojo pustili vsi pri miru. Me koroška dekleta, pa Vam bomo zapele „presneti vojaki, kako ste lepi“, me pripravimo rožmarin in nageljček „ko regiment po cesti gre“! Kaj nam pa morejo?

Zavedna koroška dekleta.